

Arrest

nr. 65 901 van 30 augustus 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LAMS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 22 februari 2011, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 30 mei 2011, aangetekend verstuurd op dezelfde dag.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart afkomstig te zijn uit Fushë Kosovë en de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. U en uw vrouw, R. S.(OV xxxxxxx) keerden na een verblijf van 16 jaar in Italië terug naar Kosovo. U wilde op de grond van uw vader in Fushë Kosovë een huis bouwen. Dit werd u echter verhinderd door de Albanese uit de omgeving. U beschouwt uzelf als behorende tot de Albanese gemeenschap, maar sinds de oorlog zouden de Albanese en uw familie aanzien als Roma omdat u een donkere huidskleur heeft en u ook contacten had met de Romagemeenschap. De Albanese wilden niet dat jullie daar kwamen wonen en dreigden iemand te vermoorden. U ging naar de vertegenwoordigers van de Ashkaligemeenschap en de Romagemeenschap om te vragen wat te doen. Zij raadden u aan de grond aan de Albanese te

verkoopen. U gunde de Albanezen de grond van uw vader niet en vertrok daarop met uw vrouw en kind naar het huis van uw schoonvader in Dubrovë, Ferizaj. Na een vijftal maanden besloot u Kosovo te verlaten. Op 22 februari 2010 hebben jullie asiel aangevraagd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een Kosovaars nationaliteitsbewijs afgegeven op 4 november 2009; een Kosovaars certificaat van residentie afgegeven op 28 oktober 2009; een Kosovaarse geboorteakte op naam van uw zoon A. S., afgegeven op 7 februari 2011; een Kosovaarse huwelijksakte afgegeven op 25 november 2009 en een Kosovaarse identiteitskaart afgegeven op 10 november 2009."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- verzoeker heeft voor de door hem aangehaalde problemen met Albanezen niet aannemelijk kunnen maken geen beroep te kunnen doen op de in Kosovo aanwezige nationale (Kosovo Police) en internationale autoriteiten (EULEX, KFOR);
- uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden, als toereikend wordt beoordeeld;
- uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er in Fushë Kosovë, sinds 2004 geen veiligheidsincidenten tegen de RAE-gemeenschap plaatsvonden;
- verzoeker en zijn gezin verbleven voor hun vertrek naar België een vijftal maanden bij de schoonfamilie in Dubrovë, Ferizaj waar ze niets meer vernomen van de Albanezen waarvan verzoeker beweerde dat ze hem en zijn gezin bedreigden.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet evenals van de algemene rechtsbeginselen zoals de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht.

Verzoeker herhaalt zijn asielmotieven en benadrukt dat de situatie voor hem en zijn gezin dermate prangend en precair was dat er wel degelijk ernstige redenen zijn om de bestreden beslissing te herzien.

2.2. Daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij geenszins uitwerkt waarom zij in aanmerking zou kunnen komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en zich beperkt tot het stellen dat zij vervolging vreest in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet dient het volgende te worden opgemerkt.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van voormelde wet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Artikel 48/5, §2 van voormelde wet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift geen argument aan dat aantoonde dat zij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming bij de nationale of internationale overheden aanwezig Kosovo in de zin van artikel 48/5, §2. De loutere bewering, welke niet in het minst wordt gestaafd of aannemelijk gemaakt, dat zij geen bescherming kon vragen aan de autoriteiten omdat zij vreesde daardoor nog meer problemen te krijgen en de overheden hun veiligheid vooral 's nachts toch niet zouden kunnen garanderen doet aan deze vaststelling geen afbreuk. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale overheden, in het bijzonder de KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force) geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld en dat er specifiek in Fushë Kosovë sinds 2004 geen veiligheidsincidenten tegen RAE- gemeenschap plaatsvonden.

Bijgevolg is niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. In acht genomen wat voorafgaat, toont de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 aan in geval van een terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig augustus tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER